

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Szota

Protokolant: Dawid Broniszewski

w obecności Prokuratora Sebastiana Dymskiego

po rozpoznaniu dnia 15 stycznia 2013 roku, 26 lutego 2013 roku sprawy karnej

1. D. B.

córki A. i E. z domu K.

urodzonej (...) w D.

2. E. N. (1)

córki T. i K. z domu M.

urodzonej (...) w K.

3. M. M. (1)

córki J. i M. z domu M.

urodzonej (...) w K.

4. R. C. (1)

syna K. i H. z domu Ś.

urodzonego (...) w K.

oskarżonych o to, że:

w dniu 18 lipca 2012 r. w K. woj. (...) z mieszkania przy ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu wykorzystując nieuwagę pokrzywdzonego, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci aparatu fotograficznego marki S. wraz z pokrowcem koloru czarno – szarego z napisem E., zegarka marki T. (...), żelu pod prysznic marki N., latarki z tworzywa sztucznego bez nazwy koloru czarno – żółtego oraz pieniędzy w kwocie 700 koron czeskich, 10 euro, 30 złotych polskich o łącznej wartości strat 924 zł na szkodę A. F. (1)

to jest o czyn z art. 278 § 1 kk

przy czym R. C. (1) zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio prawomocnie skazanym za podobne przestępstwo umyślne, przez Sąd Rejonowy w Kłodzku, II Wydział karny, wyrokiem łącznym sygn. IIK 186/09 z dnia 17 listopada 2009 roku na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności za czyn z art. 178a § 1 kk, art. 278 § 1 kk, art. 64 § 1 kk oraz 279 § 1 kk, art. 64 § 1 kk, którą to karę odbywał w okresie od 19.03.2008r. do 20.03.2008r., od 07.04.2008r. do 08.04.2008r. oraz od 30.03.2009r. do 01.12.2011r. gdyż został

warunkowo przedterminowo zwolniony postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 01.12.2011r. – **to jest o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk**

I. E. N. (2) uniewinnia od czynu opisanego w części wstępnej wyroku, a wydatki w tej części zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

II. D. B., M. M. (1) i R. C. (1) uznaje za winnych czynu opisanego w części wstępnej wyroku, przy czym przyjmuje, że R. C. (1) czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany za przestępstwo podobne z art. 279 § 1 kk w z art. 64 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 21 października 2008 roku, sygn. akt VIII K 625/08 na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w ramach kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 17 listopada 2009 roku, sygn. akt II K 186/09 w okresie od 19.03.2008r. do 20.03.2008r., od 07.04.2008r. do 08.04.2008r. oraz od 30.03.2009r. do 01.12.2011r. to jest przestępstwa z art. 278 § 1 kk wobec D. B. i M. M. (1), a z art. 278 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk wobec R. C. (1) i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza D. B. i M. M. (1) kary po 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności, a R. C. (1) karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia.

III. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonych wobec D. B. i M. M. (1) w punkcie II części dyspozytywnej wyroku kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata.

IV. Na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonych w całości od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek tegoż Skarbu Państwa.

Sygnatura akt II K 859/12

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. N. (2) poznała A. F. (1) na początku 2012 roku, utrzymywała z nim kontakty towarzyskie, odwiedzała go w domu w K.. W dniu 18 lipca 2012 roku A. F. (1) zadzwonił do niej z propozycją, by go odwiedziła. Około godziny 18 E. N. (2) przyszła do mieszkania A. F. (1) wraz z D. B. i M. M. (1), kobiety wspólnie z pokrzywdzonym spożywały alkohol. A. F. (1) poszedł do łazienki się wykapać, do łazienki weszła z nim również E. N. (2), by umyć mu plecy.

Po około dwóch godzinach przyszedł do mieszkania chłopak D. R. C.. Wszyscy wspólnie spożywali alkohol, podczas imprezy E. N. wchodziła z pokrzywdzonym do kuchni, więcej czasu tam spędzali, pozostali znajdowali się w pokoju. M. M. (1), D. B. i R. C. (1) uzgodnili,

że dokonają zaboru przedmiotów należących do A. F. (1), ich rozmowę słyszała E. N. (2) i powiedziała, żeby tego nie robili, bo nie warto. Pod nieobecność A.F. i E. N. D. B., R. C. (1) i M. M. (1) zabrali pieniądze należące do A. F. to jest 700 koron czeskich,, 30 złotych, 10 euro, R. C. (1) zabrał żel pod prysznic o wartości 10 złotych, latarkę o wartości 30 złotych, zegarek T. o wartości 200 złotych, M. M. zabrała aparat o Samsung, łączna wartość szkody to 924 złote.

Po wyjściu z mieszkania wszystkie przedmioty zabrał R. C. i powiedział, że sprzeda je a pieniędzmi się podzieli z M. M. i D.B..

Dowód: wyjaśnienia E. N.

Częściowo wyjaśnienia M. M., R. C. i D.B.

Zeznania A.F.

O kradzieży A.F. poinformował Policję, funkcjonariusz Policji R. B. udał się do miejsca zamieszkania R. C., który wskazał miejsce ukrycia zegarka, aparatu, żelu N., latarki, 700 koron czeskich i 10 euro.

Dowód: zeznania R. B.

Protokół zatrzymania rzeczy k. 7-10

D. B., M. M. (1) i E. N. (2) nie były wcześniej karane, R. C. (1) był wielokrotnie karany w tym za przestępstwo podobne z art. 279 § 1 kk w z art. 64 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 21 października 2008 roku, sygn. akt VIII K 625/08 na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w ramach kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 17 listopada 2009 roku, sygn. akt II K 186/09 w okresie od 19.03.2008r. do 20.03.2008r., od 07.04.2008r. do 08.04.2008r. oraz od 30.03.2009r. do 01.12.2011r.

Dowód: karty karne k. 109-113

Odpis wyroku i dane o odbyciu kary k. 61-62

Sąd zważył co następuje:

Zgromadzony w sprawie dowodowy umożliwia ustalenie winy i sprawstwa M. M. (1), D. B. i R. C. (1), brak jest podstaw do ustalenia winy E. N. (1).

Dokonując oceny zachowania oskarżonych można bazować tylko i wyłącznie na ich wyjaśnieniach, bowiem pokrzywdzony nie widział działania sprawców i jego zeznania umożliwiają jedynie ustalenie przedmiotów, które zostały skradzione, nie są natomiast przydatne dla oceny działania poszczególnych oskarżonych.

Oskarżeni w toku całego postępowania składali różne wyjaśnienia, które wzajemnie się wykluczały, jednak zdecydowanie należy odrzucić wyjaśnienia złożone przez wszystkich oskarżonych przed Sądem. W toku postępowania przygotowawczego oskarżeni nie mieli możliwości uzgodnienia wersji zdarzeń, bowiem zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji, bądź zostali niezwłocznie przesłuchani po dokonaniu czynności procesowych, podczas gdy wyjaśnienia złożone przed Sądem miały na celu uchronienie R. C. (1), który jest chłopakiem D. B. i któremu z uwagi na przeszłość kryminalną groziła surowsza kara. Te okoliczności zdecydowały, że w postępowaniu przed Sądem oskarżeni przedstawili wersję obciążającą D. B. a ekskulpującą pozostałych oskarżonych, podczas gdy ich relacja złożona w toku postępowania przygotowawczego była inna. Taktyka zaprezentowana przez oskarżonych w wyjaśnieniach złożonych przed Sądem jest czytelna i zakłada, że jedna osoba poniesie odpowiedzialności a pozostałe trzy jej unikną, w tym R. C. (1), któremu grozi surowa kara. Wyjaśnienie złożone przed Sądem znacząco odbiegają o tych złożonych w toku postępowania przygotowawczego i nie mogą być uznane za wiarygodne.

Dokonując oceny wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego należy wskazać, że wyjaśnienia oskarżonych są częściowo sprzeczne i się wykluczają a oskarżeni w różny sposób opisują swoje zachowanie i zachowanie współoskarżonych. W tej sytuacji Sąd uznał, że najbardziej miarodajne będą relacje oskarżonych dotyczące ich własnego zachowania i te wyjaśnienia mają podstawowe znaczenie dla oceny działania poszczególnych oskarżonych.

W swoich pierwszych wyjaśnieniach R. C. (1) przyznał, że dokonał zaboru latarki i żelu pod prysznic a gdy razem z dziewczynami byli na zewnątrz zobaczył, że dziewczyny miały pieniądze, aparat fotograficzny i zegarek i wspólnie ustalili, że R. C. wszystko weźmie i sprzeda. Relacja ta pośrednio znajduje potwierdzenie w zeznaniach funkcjonariusza Policji R. B. (2), któremu oskarżony wskazał miejsce schowania przedmiotów. Wyjaśnienia oskarżonego pozwalają na ustalenie, że oskarżony dokonał zaboru części przedmiotów i że uzgodnił sposób podziału łupów, nie wskazują jednak na to, że zabór przedmiotów był objęty wspólnym planem oskarżonych.

Na takie ustalenia pozwalają wyjaśnienia innych oskarżonych. Dla oceny zachowania oskarżonego R. C. i E. N. (2) znaczenie mają wyjaśnienia M. M. (1), która wyjaśniła: ' Kiedy E. poszła do ubikacji D. podeszła do szafki i wyciągnęła pieniądze z szuflady. Powiedziała wtedy zobacz ile ma kasy, ja podeszłam wtedy do niej. D. pieniądze, które trzymała w ręku podzieliła i dała mi tyle samo co sobie. Dała mi 200 koron i 10 euro..Ja wzięłam te pieniądze i schowałam je. Później podeszedł R. do szuflady i wyciągnął z niej portfel, w którym były pieniądze. On wyciągnął z niego wszystkie pieniądze. E. widział, że się kręcimy koło tej szafy i mówiła, żebyśmy nic nie brali, bo będą z tego kłopoty. Powiedziała żebyśmy oddali te pieniądze. Ja dałem te 200 koron i R. też miał oddać te pieniądze, które wziął. Jednak R. nie oddał tych pieniędzy tylko zabrał je wszystkie... R. później grzebał w szafkach A.. Ja widziałem , jak R. trzymał w rękach zegarek A. który leżał na stole, ale nie wiem czy go zabrał". (k. 28-29)

Z wyjaśnień tych wynika, że D. B., R. C. (1) i M. M. (1) wspólnie przeszukiwali szafki pokrzywdzonego i zabierali znajdujące się tam przedmioty i pieniądze oraz wskazują, że E. N. (2) nie brał w tym udziału.

Wyjaśnienia te nie są do końca wiarygodne, bowiem oskarżona wyjaśniała, że sprzedała banknot 10 euro, podczas gdy taki banknot został zabezpieczony przez policję, nie można również stwierdzić, że oskarżona zwróciła zabrane korony, jednak wskazują na uzgodnienie pomiędzy oskarżonymi zamiaru kradzieży i wspólnego działania.

Na uzgodnienie zamiaru zaboru przedmiotów należących do pokrzywdzonego wskazują również wyjaśnienia E. N.. E. N. (2) w swoich wyjaśnieniach jako jedyna nie przyznała się do jakiegokolwiek udziału w przestępstwie i wyjaśniła, że była z pokrzywdzonym w kuchni, podając jednocześnie : „ Ja wiedziałem o kradzieży tych pieniędzy, bo D., R. i Małgośka rozmawiali o tym, żeby zabrać pieniądze A.. Ja mówiłam, żeby tego nie robić, bo nie warto". (k. 24)

D. B. w swoich wyjaśnieniach wskazał, że podczas pobytu w mieszkaniu pokrzywdzonego razem z G. zagadywała pokrzywdzonego a E. wyciągała portfel z szuflady, podała również, że gdy E. poszła do łazienki z pokrzywdzonym to ona razem z Małgośką zabrały pieniądze a gdy wyszły z mieszkania to G. miała ręce aparat i uzgodnili, że sprzedadzą te przedmioty i podzielią się pieniędzy.

Dokonując oceny tych wyjaśnień jest oczywiste, że wyjaśnienia te są rozbieżne i oskarżeni w różny sposób opisują swoje role. Dysponując takimi wyjaśnieniami w sytuacji braku innych dowód nie ma możliwości ustalenia w sposób pewny przebiegu całego zdarzenia i zadaniem Sądu jest ustalenie, które wyjaśnienia są najbardziej wiarygodne, ewentualnie, których wyjaśnień nie można skutecznie zakwestionować i na podstawie tych wyjaśnień dokonanie ustalenia stanu faktycznego.

Zdaniem Sądu brak jest możliwości przypisania odpowiedzialności E. N. (1). Oskarżona w toku całego postępowania nie przyznała się do zaboru jakichkolwiek przedmiotów, przyznała jedynie , że słyszała rozmowy o zaborze pieniędzy , jednak powiedziała, żeby tego nie robili, co będą kłopoty, jej wersję potwierdziła M. M. (1), oskarżona nie dysponowała również żadnymi przedmiotami pochodzącymi z przestępstwa. O winie oskarżonej nie może świadczyć fakt, że myła pokrzywdzonemu plecy, bowiem już wcześniej dochodziło do takich sytuacji i tak samo jest prawdopodobna wersja, że w tym dniu po raz kolejny myła pokrzywdzonemu plecy bez złych zamiarów jak i wersja, że myjąc plecy umożliwiła innym oskarżonym penetrację mieszkania i kradzież przedmiotów. Nie można ustalić odpowiedzialności oskarżonej tylko na tej podstawie, że na jej udział wskazuje D. B. i R. C. (1), bowiem osoby te mogą być zainteresowane w przerzuceniu odpowiedzialności na inne osoby a E. N. kategorycznie i konsekwentnie zaprzeczała, że brała udział w przestępstwie. Pomówienie współoskarżonego może być dowodem winy tylko wówczas gdy jest konsekwentne i logiczne i znajduje potwierdzenie w innych dowodach. W tym przypadku pomówienia D. B. i R. C. (1) nie mogą stanowić takiego dowodu, bowiem zostały odwołane, nie znajdują potwierdzenia z relacji M. M. (1) jak również nie ma innego dowodu potwierdzającego udział oskarżonej w przestępstwie. Wyjaśnienia E. N. mają również podstawowe znaczenie dla ustalenia, że zabór przedmiotów był objęty wspólnym zamiarem sprawców, bowiem oskarżona słyszała jak M. , D. i R. rozmawiali o zaborze pieniędzy, co wskazuje na uzgodnienie plany działania. Uzgodnienia nie musiały dotyczyć konkretnie, jakie przedmioty zostaną zabrane, jednak takie uzgodnienie oraz późniejszy fakt przekazania wszystkich przedmiotów R. C., by ten sprzedał je i podzielił zysk umożliwiając ustalenie, że zabór przedmiotów był objęty wspólnym zamiarem oskarżonych. W ocenie Sądu fakt, że oskarżeni wspólnie rozmawiali

o zaborze przedmiotów należących do pokrzywdzonego a po dokonaniu kradzieży zabrali przedmioty w jednym miejscu w celu ich sprzedaży i podzielenia się zyskiem pozwala na stwierdzenie, że zabór przedmiotów należących do pokrzywdzonego był objęty wspólnym zamiarem i umożliwia ustalenie odpowiedzialności oskarżonych za zabór wszystkich przedmiotów, mimo braku możliwości precyzyjnego ustalenia, które przedmioty zostały zabrane przez które osoby.

W ocenie Sądu materiał dowodowy umożliwia ustalenie winy i sprawstwa R. C. (1). Oskarżony przyznał się do zaboru latarki i żelu, M. M. wskazała, że brał również portfel z szuflady i trzymał w ręce zegarek a E. N. podała, że słyszała jak D., R. i Małgoška rozmawiali o zabraniu pokrzywdzonemu pieniędzy. Istotną okolicznością wskazującą na sprawstwo oskarżonego jest fakt, że dysponował wszystkim przedmiotami pochodzącymi z kradzieży i wydał je policji. Oceniając materiał dowodowy wskazujący na sprawstwo oskarżonego należy stwierdzić, że jego sytuacja jest inna niż E. N., bowiem sam przyznał się do zaboru części przedmiotów, znajdował się w posiadaniu wszystkich przedmiotów pochodzących z kradzieży, E. N. wskazała, że uzgadniał z D.B. i M. M. kwestię zaboru pieniędzy a M. M. podała, że widziała go z zegarkiem w ręce.

Z uwagi na okoliczności przestępstwa i fakt, że nie ma żadnych świadków Sąd jest zobowiązanych do rekonstruowania przebiegu zdarzenia tylko na podstawie wyjaśnień oskarżonych a wyjaśnienia te wskazują, że co najmniej M. M. , D.B. i R. C. uzgodnili , że dokonają kradzieży przedmiotów pokrzywdzonego i jest możliwe przypisanie im sprawstwa, mimo braku możliwości precyzyjnego ustalenia, kto dokonał zaboru jakich przedmiotów, w szczególności kto dokonał zaboru których banknotów. Wyjaśnienia E. N. wskazują, że M. M., R. C. i D.B. rozmawiali o kradzieży, do takiej kradzieży doszło i ta okoliczność pozwala na przypisanie sprawstwa trzem oskarżonym . Jest oczywiste, że należy rozróżnić współsprawstwo od sprawstwa koincydentalnego, kiedy dwie osoby oddzielnie dokonują przestępstwo w tym samym miejscu wykorzystując tą samą sposobność, jednak w tym przypadku można mówić o współsprawstwie, bowiem oskarżeni uzgodnili , że dokonają kradzieży a po kradzieży zgromadzili łupy w jednym miejscu, by dokonać ich sprzedaży i podzielić się zyskiem. Zabezpieczone przedmioty zawierały również 10 euro do zaboru którego przyznał się M. M. co pozwała na przyjęcie, że ona również brała udział w tym porozumieniu. Powyższe rozważania można odnieść do oceny zachowania D. B. i M. M. (1), bowiem oskarżone przyznały się do zaboru części przedmiotów, które zostały zgromadzone w jednym miejscu i ta okoliczność umożliwia przypisanie im współsprawstwa. W tej sprawie nie doszło do sytuacji, w której każdy ze sprawców samodzielnie dokonał kradzieży a następnie postanowili się podzielić łupem, lecz w mieszkaniu doszło do porozumienia pomiędzy co najmniej D.B., R. C. i M. M., że dokonają kradzieży należących do pokrzywdzonego przedmiotów, porozumienie to słyszała E. N., oskarżeni akceptowali swoje działania, nawet jeżeli poszczególne przedmioty były zabierane przez określone osoby a następnie zgromadzili łupy w jednym miejscu, by podzielić się zyskiem.

Biorąc pod uwagę materiał dowodowy Sąd ma świadomość , że przebieg zdarzenia mógł być inny w zakresie działania E. N. (1) i jest możliwe . że E. N. brał udział w tym przestępstwie i realizowała uzgodnioną rolę oraz chciała brać udział z podziale łupów, na co wskazują R. C. i D.B., jest jednak również możliwa wersja, że oskarżona nie wiedziała o zachowaniu znajomych, nie uzgadniała z nimi roli i nie ustalała kwestii podziału łupów, co obliguje do wydania w jej przypadku wyroku uniewinniającego,

Podobne trudności dotyczą kwestii kiedy i w jaki sposób sprawcy ustalili sposób podziału łupów. Do takiego ustalenia niewątpliwie doszło, bowiem przedmioty pochodzące z przestępstwa znajdowały się w jednym miejscu i zawierały również banknot 10 euro, do którego zaboru przyznał się M. M., D.B. i R. C. wyjaśnili, że po wyjściu z mieszkania doszło do przekazaniu R. C. wszystkich przedmiotów mimo M. M. przekazała aparat a oskarżony miał je sprzedać, podczas gdy M. M. zaprzecza, że doszło do takiej sytuacji. Zdaniem Sądu nie można jednak ustalić, że brała w tym udział E. N., która w żaden sposób nie przyznała się do udziału w przestępstwie, nie przyznała się do zaboru żadnego przedmiotu co powoduje, że nie można ustalić, że przekazała taki przedmiot do podziału. Taki przedmiot przekazała M. M. (10 euro), przedmioty takie przekazali również D. B. i R. C. (1) i na tej podstawie można ustalić ich współsprawstwo.

Reasumując powyższe rozważania jedynym dowodem w sprawie były wyjaśnienia osób współoskarżonych. Dowód taki musi być traktowany ze szczególną ostrożnością, bowiem składając wyjaśnienia oskarżeni mają interes, by przerzucać

winę na innych. Dotyczy to szczególnie R. C. (1), który ma bogatą przeszłość kryminalną i jego dziewczyny D. B., która ma motywację, by chronić chłopaka, czego dowodem są wyjaśnienia złożone przed sądem, gdzie wszyscy oskarżeni obciążyli D. B.. W takiej sytuacji Sąd miał możliwość ustalenia sprawstwa oskarżonych tylko wówczas gdy poza wyjaśnieniami współoskarżonych istniały inne dowody wskazujące na ich sprawstwo w sposób bezpośredni lub pośredni np. wyjaśnienia samego oskarżonego, który się przyznał nawet częściowo. W przypadku E. N. (1) nie było takich dowodów, bowiem oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzuconego jej czynu, nie obciążyla jej M. M. (1) jak również nie posiadał żadnych przedmiotów pochodzących z przestępstwa. Na udział R. C. (1) wskazywały wyjaśnienia E. N. i M. M., sam oskarżony przyznał się do zaboru części przedmiotów jak również posiadał je po przestępstwie. M. M. przyznał się do zaboru części przedmiotów, na jej udział wskazali również E. N. i D.B. oraz R. C. który podali, że M. M. wyniosła aparat fotograficzny, na sprawstwo D.B. wskazywały wyjaśnienia E. N., M. M. i R. C. a D.B. częściowo przyznała się do zabrania pieniędzy. Dysponując takim materiałem dowodowym Sąd ustalił przebieg zdarzeń w oparciu o wskazane wyżej kryteria, przy czym jak wskazano wyżej możliwy jest udział w przestępstwie również E. N., jednak brak jest wiarygodnych dowodów pozwalających na takie ustalenia.

Na etapie postępowania sądowego nie był możliwości wyjaśnienia różnic, jakie występują w wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym, bowiem oskarżeni zmienili całkowicie swoje wyjaśnienia .

Zeznania A. F. (1) umożliwiają jedynie ustalenie , jakie przedmioty zostały skradzione i sugestie świadka, że E. N. myśla mu plecy , by odwrócić jego uwagę są tylko subiektywną oceną, bowiem nie było to zdarzenie wyjątkowe i już wcześniej dochodziło do takich sytuacji.

Swoim zachowaniem oskarżeni wyczerpali ustawowe znamiona czynu z art. 278§1 k.k., przy czym R. C. (1) czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, bowiem był uprzednio skazany za przestępstwo podobne z art. 279 § 1 kk w z art. 64 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 21 października 2008 roku, sygn. akt VIII K 625/08 na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w ramach kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 17 listopada 2009 roku, sygn. akt II K 186/09 w okresie od 19.03.2008r. do 20.03.2008r., od 07.04.2008r. do 08.04.2008r. oraz od 30.03.2009r. do 01.12.2011r.

W przypadku R. C. (1) brał jest podstaw do przyjęcie pozytywnej prognozy, bowiem jest osobą wielokrotnie karaną i mimo pobytu w zakładzie karnym nie zmienił swojego postępowania, co nakazuje orzec karę 8 miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności. W przypadku D. B. i M. M. (1) istnieją podstawy do orzeczenia kar wolnościowych, bowiem jest dla nich pierwsze złamanie prawa, wartość szkody nie była wysoka i zdołano odzyskać wszystkie przedmioty utracone przez pokrzywdzonego. Mają na uwadze te okoliczności Sąd orzekł kary po 5 miesięcy pozbawienia wolości z warunkowym zawieszenie na okres lat 2 i uwzględniając sytuację materialną oskarżonych zwolnił ich od ponoszenia kosztów sądowych.